

Juhend autoritele

Kaastööd esitatakse elektrooniliselt, e-posti teel. Haruldasmate šriftide ja märkide kasutamise puhul võib täpsuse huvides lisada postiga saadetud või muul viisil kohale toimetatud väljatrüki. Soovitatav formaat on MS Word .doc või .rtf. Kaastöödele peavad olema lisatud autori kontaktandmed. Artiklite soovitatav pikkus on 30 000–40 000 täheruumi (koos tühikute ja joonealustega). Artiklile tuleb lisada resümees inglise või saksa keeles, mille pikkuseks on kuni 1800 täheruumi.

Tekst peab olema tehniliselt võimalikult vähe kujundatud, vormistatud 12-punktilises kirjas, reavahega 1,5. Mitte kasutada poolitamist, tugevat leheküljevahetust, tabulaatorit teksti paigutamisel ja lõigu alustamisel, keskele paigutatud pealkirju jms. Tekst ei pea olema paremal äärel joondatud. Esiletõstmiseks kasutatakse paksu kirja (peamiselt nimed, kui on vaja) ja kursiivi (peamiselt tsitaatsõnad); kui on soov sõnu rõhutada sõrendusega, kuid vastav šrifti vormindamine on tehniliselt raske, siis kindlasti mitte panna tühikuid tähtede vahele, vaid märgistada vastav sõna kuidagi teisiti ja sellest toimetusele teada anda.

Tsitaadid (*resp.* tekstinäited) peavad olema täpsed, sõnasõnalised, üldjuhul tsiteeritava allika keeles (juhul kui on oluline sisu, mitte täpne sõnastus, siis on mõttekas pigem refereerida kui tsiteerida), tõlge eesti keelde lisada sel juhul kas joone all või teksti sees. Põhitekstis tõlkes esitatud tsitaadile võib joone all lisada tsitaadi originaalkuju. Olenevalt artikli teemast võib nt heebrea, araabia ja eksootilisemates tähestikes tsitaatidele lisada transliteratsiooni ladina tähestikku. Heebrea ja kreeka tähestiku puhul kasutada fonte Shebrew ja Sgreek. Tsitaadist sõnade väljajätmist tähistatakse punktidega ja suuremaid väljajätte (üks lause või rohkem), väljajätumärgiga [---]. Pikemad tsitaadid ja keelenäited (mitu rida) esitatakse jutumärkideta, eraldi tekstiplokina (lõiguna), kindlasti mitte kasutada selle paigutamiseks tabulaatoriklahvi. Taandrida kasutada ainult juhul, kui see esineb ka tsiteeritavas allikas. Kui autor pole kindel, kas toimeetus saab aru, et vastav tekstiplokk kujutab endast tsitaati, võib sellekohase märkuse lisada kaaskirjas.

Piibli tsiteerimisel eeldame standardina kõige uuema eestikeelse väljaande kasutamist, samuti on soovitatav kasutada sealset kirjakohtadele viitamise süsteemi. Kui kasutatakse mõnda muud väljaannet, tuleb lisada vastav märkus. Algeelsed tsitaadid esitatakse vastavalt heebrea või kreeka tähestikus, ühe artikli piires samas šriftis.

Viited ja märkused esitatakse joonealustena. Viite number on vahetult sõna järel, kui viide või märkus käib ainult vastava sõna või väljendi kohta; pärast lause lõppu, kui käib terve või mitme lause kohta. Artikli lõppu kirjanduse nimistut ega märkusi ei lisata; vajadusel võib artikli lõppu paigutada lühendite nimekirja, nt kui autor on oma kitsamal erialal tuntud teatmeteostele ja sarjadele viitamisel kasutanud vastavaid lühendeid. Üldkasutatavaid lühendeid (nimekiri „Eesti keele sõnaraamatus”) sinna ei panda.

Viide kasutatud materjalile peab olema täpne ja ammendav.

Raamatu pealkiri või ajakirja nimi on kursiivis, kogumikus, teatmeteoses, ajakirjas või kogumikus ilmunud artikli pealkiri on jutumärkides, sarja nimi on tavalises kirjas. – Oluline on siinjuures, et oleks arusaadavalt eristatud 1) autor; 2) see, kas tegemist on artikliga või eraldi teosega; 3) kas see kirjutis on ilmunud ajakirjas vms väljaandes või eraldi kaante vahel mõnes sarjas.

Näiteid.

a) Ühe autoriga raamat

alapealkirjaga

Ethelbert **Stauffer**, *Jesus. Gestalt und Geschichte* (Bern: A. Francke Verlag, 1957), 23–25.

ühe pealkirjaga

Ethelbert **Stauffer**, *Jesus* (Bern: A. Francke Verlag, 1957), 23–25.

b) Ajakirjaartikkel

Ingmar **Kurg**, „Oikumeenilise liikumise kajastamine Eesti kirikuelus 1910–1940” – *Usuteaduslik Ajakiri*, 1/53 (2004), 51.

c) Sarjas ilmunud raamat

Petri de Dacia, *Vita Christinae Stumbelensis*. Ed. Johannes Paulson. Nachdr. der Ausgabe Göteborg 1896. Lateinische Sprache und Literatur des Mittelalters, Bd. 20. Hrsg. Alf Önnersfors (Frankfurt am Main: Verlag Peter Lang, 1985).

d) Kogumikus ilmunud artikkel

Anthony **Flew**, „Theology and Falsification” – *Classical and Contemporary Readings in the Philosophy of Religion*. Ed. John Hick (Engelwood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, Inc., 1970), 464–466.

e) Teatmeteose artikkel

„Gericht Gottes (NT)” (R. Kampling) – *Neues Bibel-Lexikon*. Bd. I. Manfred Görg und Bernhard Lang, Hgg. (Zürich: Benziger Verlag, 1991), 803.

f) Mitme autoriga raamatu või artikli puhul tuuakse ära kõigi autorite nimed sellises järjekorras nagu need on vastavas väljaandes trükitud; enamasti tähestiku, kuid mõnel juhul on need tähtsuse järjekorras.

Epp **Ehasalu**, Külli **Habicht**, Valve-Liivi **Kingisepp**, Jaak **Peebo**, *Eesti keele vanimad tekstid ja sõnastik*. TÜ Eesti keele õppetooli toimetised, 6 (Tartu: TÜ kirjastus, 1997), 60.

g) Käsikirjaliste tööde puhul tuleb näidata kasutatud eksemplari asukoht.

Argo **Olesk**, *Oikumeeniline liikumine kuni 1948. aastani. Mõningad põhijooned*. Bakalaureusetöö. Käsikiri Tartu Ülikooli usuteaduskonnas (Tartu, 1998), 38.

h) Interneti vahendusel kasutatud materjalidele viitamisel on vaja lisada ka kuupäev, millal vastavat lehekülge vaadati.
Rudolf **Eisler**, *Wörterbuch der philosophischen Begriffe*.
<http://www.textlog.de/12772.html> 28. jaanuar 2008.

i) Arhiivimaterjalidele viitamisel märgitakse arhiivi nime järele fondi (f) number, nimistu (n) number, säiliku (s) number ja nimetus.
Eesti Ajalooarhiiv, f 1294, n 1, s 113 A/I–III. Jaani kiriku meetrikaraamat.

Korduvad viited samale teosele vormistatakse järgmiselt.

Flew, „Theology and Falsification”, 465.

Stauffer, *Jesus*, 25.

Ehasalu *et al.*, *Eesti keele vanimad tekstid ja sõnastik*, 60.

Kui pealkiri on väga pikk, võib seda kordusviites lühendada. Kui järgmine viide samale teosele asub vahetult eelmise viite järel, kasutatakse lühendit *ibid.*, millele järgneb lehekülje number.